क्तनयति ॥१६॥ अयैनमतश्चिनोति । इदमेवैतद्रेतः सिक्तं विकर्गेति तस्मायोनौ रेतः मिक्तं विक्रियते ॥ १७॥ स चतम्रः प्राचीरुपद्धाति । द्वे पश्चात्तिरश्यौ द्वे पु-र्स्तात्तवाश्वतस्रः प्राचीरूपद्धाति स म्रात्मा तवात्ताश्वतस्रो भवति चतुर्विधो ह्य-यमात्माय ये पश्चात्ते सक्य्यौ ये पुरस्तात्तौ बाङ्क यत्र वाज्ञ्चात्मा तद्व शिरः ॥ १८॥ तं वाऽ रतम् । अत्र पत्तपुरुवतं विकर्ोति याद्ग्वै योनौ रेतो विक्रिय-ते ताद्ग्जायते तत्वद्तमत्र पचपुङ्वतं विकर्गित तस्माद्षोऽमुत्र पचपुङ्वान्जा-यते ॥११॥ तं वै पत्तपुङ्वलमेव मलम् । न पत्तपुङ्वलमिव पश्यति तस्माधाे-नौ गर्भ न यथात्रपं पश्यन्ययैनममुत्र पत्तपुरुवत्तं पश्यत्ति तस्माङ्जातं गर्भ यथा-द्वपं पश्यन्ति ॥ ५०॥ स चतस्रः पूर्वा उपद्धाति । म्रात्मा क्येवाग्रे सम्भवतः सम्भ-वित दिन्नणत उद्क्वासीन उत्तराधी प्रथमामुपद्धाति तथो क्रास्यैषोऽभ्यात्ममेवा-ग्रिश्चितो भवति ॥ ५१॥ ऋष७ सोऽऋग्निः। यस्मिन्सोममिन्द्रः सुतं द्धऽइत्ययं वै लोको गार्रुपत्य ग्रापः सोमः सुतोऽस्मिस्त्लोकेऽप उन्द्रोऽधत्त तठरे वावशान इति मध्यं वै तठर्७ सक्सियं वाजमत्यं न सप्तिमित्यापो वै सक्सियो वाजः स-सवान्सन्स्तृयसे ज्ञातवेद् इति चितः संश्वीयसे ज्ञातवेद् इत्येतत् ॥ ५५॥ अग्ने यत्ते दिवि वर्च रुति । म्रादित्यो वाज्यस्य दिवि वर्चः पृथिव्यामित्ययमिाः पृथिव्यां यदोषधीष्ठप्स्वा यजत्रीत य ठ्वौषिधषु चाप्सु चाग्निस्तमेतदाक् येनात्तरिचमुर्वा-ततन्यति वायुः स वेषः स भानुर्णावो नृचना इति महात्स भानुर्णावो नृच-चा इत्येतत् ॥ ५३॥ अग्रे दिवोऽ अर्णमक् जिगासीति । आपो वाऽ अस्य दिवो र्शास्ता रूप धूमेनाहैत्यका द्वाँ शारजिचेष धिष्या यर इति प्राणा वै द्वा धि-ह्यास्ते हि मर्वा धिय इहाति या रोचने पर्स्तात्मूर्यस्य याश्चावस्तारुपतिष्ठत ज्ञाप इति रोचनो क नामेष लोको पत्रेष एतत्तपति तथाश्चैतं परेणापो या-श्चावरेण ता वृतदाक् ॥५४॥ पुरोष्यामोऽश्रयय इति । पश्वाव्यामोऽग्रय इत्येतत्प्रा-